

OSONÓ NAPLÓ

Major Zsuzsa, diák (Székelyhíd): „Nem találtam meg a belső békét, sem a teljes harmóniát, de ez a néhány nap felidézett bennem valami fontosat, ami mindig is bennem rejlett, valaha tudtam is róla, csak valahogy a szelek hordta por befödte, elrejtette előlem. Most újra megtaláltam.”

Horváth Zsolt, egyetemista (Hódmezővásárhely): „Már tavaly is részt vettem a drámatáborban és annyira tetszett, hogy idén a bátyámmal együtt jöttünk vissza. Számomra a tábor legjobb pontja a személyiségfejlesztő tréningek, ahol a feltétel nélküli bizalom alakul ki közöttünk.”

Rigó Péter Botond, diák (Budapest): „Sok minden megváltozott bennem a tábor alatt. Az elmúlt egy hétben felszabadultabb lettem. A nagyvárosban eltöltött 15 év után most úgy érzem, ha tehetném, itt maradnék.”

Horváth László, ügyvédjelölt (Hódmezővásárhely): „A táborban nemcsak a fizikai, hanem a szellemi határainkat is feszegettük. Úgy vélem, hogy jobb emberként megyek haza, mint ahogyan jöttem, és bízom benne, hogy ezt a fejlődést a körülöttem lévő emberek javára tudom fordítani.”

Balló Helga, diák (Csíkszentimre): „Ez a tábor sokat segített abban, hogy felismerjem hibáimat és próbáljak rajtuk javítani. Úgy érzem sokat fejlődött a kitartásom és jó volt meg tapasztalni a csapatmunkát is.”

Kipke Ágnes, tanár (Budapest): „A hátunkon csorgó izzadság, a mellkasunkban dübörgő erő, a vádlinkba harapó görcs, az arcunkba fröccsenő víz, a balettpadlón izzadó talpunk nyoma, a figyelem sűrűsödése, a jelenlét vonzása. Nem, nemcsak színház. A létezés luxusa.”

OSONÓ NAPLÓ

Bartha Levente, diák (Árkos): „A rengeteg érzés mellett, a műhelyfoglalkozások gyakorlatai által erős kötelékek is születtek, amelyek segítettek legyőzni belső vívódásaimat.”

Kádár Orsolya, egyetemista (Sepsiszentgyörgy): „A szaladó világunkban, amelyben élünk, néha-néha elveszítjük önmagunkat és elfeledkezünk arról, hogy kik is vagyunk valójában. Ez a tábor egy utazásra hívott, ahol találkozhattunk emberekkel, de elsősorban önmagunkkal.”

Zámbó Bianka, egyetemista (Törökbálint): „A tábor utolsó napján látom, hogy a szakmai csoport tagjaként is mennyit változott az életem. Amit megtanultam az a figyelem és a pontosság.”

Göttli Nóra, diák (Törökbálint): „Bár a szakmai csoportba jelentkeztem, saját magamat is sikerült megismernem és sokkal tudatosabban tudok jelen lenni egy-egy helyzetben. A tábor egy fordulópont. Egy felkiáltójel.”

OSONÓ NAPLÓ

Tankó Helén, diák (Sepsiszentgyörgy): „Elkápráztatnak az emberek, kik nap mint nap újabb és újabb meglepetéseket okoznak. Vagy minden nap egy kis darabot ajándékoznak magukból. A tábor megmutatja, hogy milyen értékes az idő. A tábor él és cselekvésre, életre bír bennünket.”

Benedek Patrik, önkéntes (Tahitótfalu): „Séta a létben - használati útmutató

Szemelj ki egy pontot a térben, indulj el felé. Megfontolt, de biztos léptekkel haladj előre. Ha elérted a pontot, megérkeztél magadhoz. Akkor ragadd meg a jelent és hagyd, hogy az vezessen, mert utat csak egy újabb cél mutat majd, ami hidd el; téged keres. Hadd, hogy rád találjon, és ne feledd, hogy ki vagy.

Mert: Ha ember vagy, úgy mindig élj/ S ha körötted vész-tánc a bál/ Gondolj rá, hogy van remény:/ Egy hangulat – csak a világ.”

Kerekes- Salamon Csilla, diák (Gelence): „Sokszor a határaink túllépésével boldogítottuk magunkat. Megtanultuk, hogy jó, ha az ember nem késik, mert az következményekkel jár.”

Héjja Rudolf, egyetemista (Sepsiszentgyörgy): „A legelső nap, még nem tudtam, hogy mire számítsak, így nagy meglepetés volt, az első személyiség fejlesztő játék, amelyet nem lehet szavakban leírni. A tréningek után a másik legfontosabb dolog a reggeli torna volt, amelyen nem a nehézsége miatt, hanem a határaink feszegetéséért és megértéséért érdemes megemlíteni.”

OSONÓ NAPLÓ

Szőcs Tamás, diák (Csíkszentmárton): „Ez a tábor kinyitja előttünk a világ másik részét és kapcsolatteremtésre ad lehetőséget. A résztvevők megtapasztalhatják, hogy milyen is az igazi munka, a megfeszített tempó.”

Kádár Bernadett, diák (Sepsiszentgyörgy): „Érkezéskor még izgultam kicsit, de ez az érzés hamar elszállt. Nagyon könnyen sikerült megbarátkozni a helyzettel és az emberekkel. Azt vettem észre, hogy rohamosan fogynak a napok. A tréningek mintha csak elrepültek volna.”

Zolcsák Zsolt, egyetemista (Szatmárnémeti): „Csak azért nem mentem haza, mert úgy alakult, hogy nem volt kedvem. Értékes eszközöket és lehetőségeket kaptam, de mondjuk nem egy egész világot.”

Bilibok Apollónia, diák (Sepsiszentgyörgy): „A legjobban az tetszett, amikor a kiselőadásokat próbáltuk, mert olyan gondolatok is előtörték belőlem, amelyek eddig nem.”

Mátyus Róbert, diák (Sepsiszentgyörgy): „Nagyon jó a tábor, mert új emberekkel találkozhattam és új élményeket szerezhettem. A reggeli tornák viszont kegyetlenek.”

OSONÓ NAPLÓ

Tóbiás Zsuzsa, diák (Kolozsvár):

Tükrök itt és

tükrök ott:

az ég, az ablakok

az emberek.

Tükörbe nézek

-ni?

Ki van ott?!

Millió hasonmás, ki ugyanitt

tévelyeg.

Ezer és egy ember a világ,

egyenként száz utat járva

valami fényt keresve

s

Isten tudja hányszor

elesve...

OSONÓ NAPLÓ

